

РЕШЕНИЕ

№ 21771

гр. София, 01.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 15 състав, в
публично заседание на 19.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **344** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка със Закона за физическото възпитание и спорта. Делото е образувано по жалба на Сдружение „БЪЛГАРСКИ ЧИРЛИДИНГ СЪЮЗ“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от председателя на управителния съвет М. Д. Кралски, чрез адв. М. Д., срещу мълчалив отказ на министъра на младежта и спорта да се произнесе по заявление за издаване на спортен лиценз с вх. № 09-00-976/14.07.2025 г. В жалбата се твърди, че сдружението е подало заявление за издаване на безсрочен спортен лиценз за вида спорт „батон туърлинг“. Поддържа се, че в законоустановения срок министърът на младежта и спорта не се е произнесъл по заявлението, поради което е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК. Излагат се доводи за незаконосъобразност на отказа поради противоречие с материалния закон, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона. Иска се отмяна на мълчаливия отказ и решаване на въпроса по същество чрез постановяване на съдебен акт, с който да се разпореди издаване на искания спортен лиценз.

Ответникът — министърът на младежта и спорта, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Поддържа, че не са налице основания за издаване на отделен спортен лиценз за „батон туърлинг“, тъй като жалбоподателят вече притежава спортен лиценз за спорт „чирлидинг“, а твърдяната дейност попада в обхвата на вече лицензирана спортна дейност или не е доказано да представлява отделен вид спорт, за който следва да се издаде самостоятелен лиценз по реда на ЗФВС.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, събраните по делото доказателства и общоизвестните факти и обстоятелства, установими от данните в Търговския регистър и регистъра на спортните федерации, поддържан от Министерството на младежта и спорта, приема от фактическа страна следното:

Сдружение „БЪЛГАРСКИ ЧИРЛИДИНГ СЪЮЗ“ е юридическо лице с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност, регистрирано по реда на Закона за юридическите лица с нестопанска цел. Същото притежава спортен лиценз № 101 от 21.12.2020г., издаден от министъра на младежта и спорта за извършване на спортна дейност за вида спорт „чирлидинг“. В различните редакции на устава на сдружението, като цели и предмет на дейност, са посочвани дейности, свързани с чирлидинг, мажоретни дисциплини и батон туърлинг. В по-ранна редакция на устава сдружението е определено като национален съюз на спортни клубове, развиващи спортовете чирлидинг, чирданс, батон туърлинг и мажоретки, а в последваща редакция е посочено, че сдружението развива спорта „чирлидинг“ (мажоретни дисциплини, включително батон туърлинг).

От данните по делото се установява също, че в структурата и фактическата дейност на сдружението са включвани различни спортни дисциплини и направления, свързани с чирлидинг, пърформанс чир, батон туърлинг и мажоретни спортни дисциплини. Представени са данни за организирани от сдружението състезания, спортни прояви и участия в международни събития именно в тези направления, както и за членство в международни спортни организации, свързани с дейността по чирлидинг и сходни дисциплини.

Административното производство е започнало по подадено от сдружението заявление с вх. № 09-00-976/14.07.2025 г. за издаване на спортен лиценз за „батон туърлинг“ до министъра на младежта и спорта. По делото са представени доказателства относно проведеното административно

производство по разглеждане на заявлението. Установява се, че на 16.12.2025 г. е проведено заседание на Комисията по лицензиране и регистриране към Министерството на младежта и спорта, на което е разгледано подаденото от жалбоподателя заявление за издаване на спортен лиценз за „батон туърлинг“. В хода на заседанието са обсъдени представените към заявлението документи, включително информацията относно международни спортни организации, уставните цели и предмета на дейност на сдружението, както и данни относно вече издадения лиценз № 101 за спорт „чирлидинг“. Отразени са становища и обсъжданията относно характера на заявената спортна дейност, връзката ѝ с мажоретните дисциплини и чирлидинга, както и относно приложението на разпоредбите на чл. 18, чл. 19 и чл. 23 ЗФВС. Обсъждан е и въпросът дали „батон туърлинг“ представлява самостоятелен вид спорт или сходна спортна дейност спрямо вече лицензирания спорт „чирлидинг“. По делото е представен и неподписан проект на заповед, изготвен в рамките на административното производство. От съдържанието му се установява, че е бил подготвен проект за издаване на спортен лиценз на жалбоподателя. В проекта са изложени съображенията относно представените от заявителя документи, международното спортно членство и извършваната спортна дейност. Същият обаче не е подписан от министъра на младежта и спорта, респективно не е обективизирана окончателна воля на компетентния административен орган и проектът не е съобщен на заявителя. Поради това съдът приема, че така изготвеният проект няма характер на индивидуален административен акт и не може да замести дължимото изрично произнасяне по чл. 22, ал. 1 ЗФВС.

До изтичане на срока за произнасяне по чл. 22, ал. 1 от ЗФВС министърът на младежта и спорта не е издал изрична мотивирана заповед за издаване или за отказ от издаване на искания спортен лиценз.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна — заявителя в административното производство, срещу подлежащ на съдебен контрол мълчалив отказ на министъра на младежта и спорта да се произнесе по заявление за издаване на спортен лиценз и в законоустановения срок. Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗФВС министърът на младежта и спорта издава или отказва да издаде спортен лиценз с мотивирана заповед в предвидения от закона срок. При липса на изрично произнасяне в този срок се формира мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1

от АПК. В случая не е спорно, а и от доказателствата по делото се установява, че в срока по чл. 22, ал. 1 от ЗФВС, който е четири месеца от подаване на заявлението, не е издадена изрична заповед по заявлението на сдружението, поради което е формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 АПК. Жалбата е подадена в двумесечния срок по чл. 149, ал. 2 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 22, ал. 1 ЗФВС министърът на младежта и спорта се произнася по заявлението за издаване на спортен лиценз с мотивирана заповед в срок до четири месеца от подаването му.

При преценката на законосъобразността на оспорения мълчалив отказ съдът съобрази формираната практика на Върховния административен съд по приложението на чл. 22 и чл. 23 ЗФВС. Съгласно трайно установената практика на Върховния административен съд, постановена по приложението на Закона за физическото възпитание и спорта, при производство по издаване на спортен лиценз административният орган е длъжен да приключи производството с изричен мотивиран акт. Приема се, че предвид характера на уредените обществени отношения и изричното нормативно изискване за произнасяне с мотивирана заповед, приключването на производството чрез мълчалив отказ е недопустимо и формираният мълчалив отказ е незаконосъобразен. В този смисъл са Решение № 7234 от 18.07.2022 г. по адм. д. № 5121/2020 г. на ВАС, VII отделение, потвърдено с Решение № 2 от 03.01.2023 г. по адм. д. № 9310/2022 г. на петчленен състав на ВАС, както и Решение № 6169 от 09.06.2025 г. по адм. д. № 2109/2025 г. на ВАС, VII отделение.

Настоящият съдебен състав споделя тази практика. Подобно на производствата по Закона за достъп до обществена информация, при които съдебната практика последователно приема, че мълчаливият отказ е недопустим способ за приключване на административното производство, и в случая следва да се приеме, че законът изисква административният орган да формира и обективира изрична воля относно наличието или липсата на предпоставките за издаване на искания лиценз чрез постановяване на изричен мотивиран акт.

По делото са събрани доказателства относно характера на дейността „батон туърлинг“, съдържанието на устава на жалбоподателя, обхвата на вече притежавания спортен лиценз за „чирлидинг“, както и относно проведеното административно производство. Тези обстоятелства

обаче следва да бъдат преценени най-напред от компетентния административен орган в рамките на предоставените му от закона правомощия.

Предвид спецификата на лицензионното производство съдът не може да замести административния орган при първоначалната преценка дали заявената спортна дейност представлява самостоятелен вид спорт, подлежащ на самостоятелно лицензиране, както и дали исканият лиценз се отнася до дейност, която вече е обхваната от издадения на жалбоподателя спортен лиценз за спорт „чирлидинг“. Тези въпроси са от компетентността на министъра на младежта и спорта и следва да намерят разрешение в изричен административен акт, съдържащ фактически и правни основания за постановения резултат. Едва след постановяване на изричен административен акт същият би могъл да бъде предмет на съдебен контрол относно правилността на извършената материалноправна преценка.

Поради изложеното оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката да бъде изпратена на министъра на младежта и спорта за произнасяне по заявление с вх. № 09-00-976/14.07.2025 г. с изричен мотивиран акт.

С оглед продължителността на административното производство, обстоятелството, че законовият срок за произнасяне по заявлението е изтекъл още преди образуване на настоящото съдебно производство, както и предвид факта, че административната преписка е комплектувана и по заявлението вече е извършена проверка от компетентните органи на администрацията, съдът намира, че на основание чл. 174 АПК следва да определи едномесечен срок за постановяване на изричен мотивиран акт по заявлението след влизане в сила на настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК претенцията на жалбоподателя за разноски следва да се постави на обсъждане. От представените по делото доказателства се установява извършването на разноски в общ размер на 774,66 евро, включващи 5,11 евро държавна такса и адвокатски възнаграждения в размер на 613,55 евро и 156 евро. Доколкото разноските са надлежно удостоверени и е направено своевременно искане за присъждането им, същите следва да бъдат възложени в тежест на ответника.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,

Административен съд – София-град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на министъра на младежта и спорта, постановен по заявление с вх. № 09-00-976/14.07.2025 г., подадено от Сдружение „БЪЛГАРСКИ ЧИРЛИДИНГ СЪЮЗ“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от председателя на управителния съвет М. Д. Кралски, за издаване на спортен лиценз по реда на Закона за физическото възпитание и спорта.

ИЗПРАЩА административната преписка на министъра на младежта и спорта за произнасяне по заявление с вх. № 09-00-976/14.07.2025 г. при съобразяване на мотивите на настоящото решение в срок от един месец от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Министерството на младежта и спорта да заплати на Сдружение „БЪЛГАРСКИ ЧИРЛИДИНГ СЪЮЗ“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от председателя на управителния съвет М. Д. Кралски, сумата 774,66 (седемстотин седемдесет и четири евро и шестдесет и шест евроцента) евро, представляваща направени по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.